

РЕШЕНИЕ

№ 3069

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **827** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., депозирана чрез процесуалния му представител юрк. Б., против Решение от 19.12.2019г. постановено по НАХД № 13575/ 2018г. по описа на Софийски районен съд, 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № F 374824 от 19.04.2018г., издадено от директор на офис “М.“ в ТД на НАП С.. С последното на основание чл.179, ал.1 ЗДДС на [фирма], [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за извършено нарушение на чл.125, ал.5 ЗДДС.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Намира за неправилни изводите на СРС, че в хода на АНП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното дружество, изразяващо се в неправилно определяне и посочване на датата на извършване на нарушението. Моли решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът [фирма], [населено място], не е изразил становище по

касационната жалба.

Прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № F 374824 от 19.04.2018г., издадено от директор на офис „М.“ в ТД на НАП С., с което на основание чл.179, ал.1 ЗДДС на [фирма], [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 600 лева, за извършено нарушение на чл.125, ал.5 ЗДДС, за това, че на 28.02.2018 г. при извършена проверка в информационния масив на офис „М.“ на ТД на НАП С. е установено, че дружеството не е подало в срок Справка-декларация за данъчен период месец януари 2018 г., с която е било длъжно да декларира определена информация, свързана с неговата дейност. Тази справка декларация е следвало да подаде до 14.02.2018 г., а е подадена на 28.02.2018 г., т.е. със закъснение от 14 дни. Прието е, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл.125, ал.5 ЗДДС.

За да отмени обжалваното НП, районният съд е приел, че в АУАН и НП не е посочена точно дата на извършване на нарушенията, което е съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на санкционираното дружество и невъзможност за изчисление на сроковете по чл.34, ал.1, т.3 от ЗАНН. Изложени са съображения, че в АУАН и НП е посочена датата, до която е следвало задълженото дружество да представи СД по ЗДДС, както и съответните дни на забава, но не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението. При тези съображения, районният съд е отменил НП.

Настоящият касационен състав, на база събраните пред районния съд доказателства и фактически установявания, счита, че изводите за незаконосъобразност на НП са правилни.

Правилно СРС е приел, че както в АУАН, така и в НП неточно е посочено, че "нарушението е извършено под формата на бездействие, осъществено в законоустановения срок за подаване на справка-декларация, довършено на 28.02.2018 г. - датата на подаване на Справката - декларация". Така описан реквизитът дата на извършване на нарушението е неправилен.

Касае се за справка-декларация за м. януари 2018 г., която е следвало да бъде подадена в ТД на НАП до 14.02.2018 г., която е подадена на 28.02.2018 г. В конкретната хипотеза нарушението би следвало да се счита за извършено на 15.02.2018г. - в първия ден, следващ изтичането на срока, през който дружеството, като е било длъжно да подаде декларация, не е подало такава за данъчен период месец януари 2018 г., а не на 28.02.2018 г., както е определил административнонаказващият орган.

Точното определяне на датата на извършване на нарушението е от значение както за преценка на законосъобразността на самото НП, така и за определяне на сроковете по

чл.34 ЗАНН, сроковете на абсолютната давност, както и за приложимия материален закон.

Отделно от горното, съдът държи да отбележи, че определянето на санкция за в завишен размер с мотив за отегчаващи обстоятелства, предвид наличието на непогасени други публични задължения на дружеството е необосновано, доколкото те нямат никакво отношение към конкретното нарушение. По делото освен това се установява, че става въпрос за погасени по давност задължения, а и от представената с подаването на жалбата справка от НАП е видно, че към този момент [фирма] няма непогасени задължения.

Вместо горното, административнонаказващият орган е следвало да обсъди и отчете посочените във вързанието обстоятелства, че за 14 години дружеството за първи път е закъсняло с подаването на декларацията, като я е подало в рамките на същия месец, с твърдение за наличието на техническа грешка в онлайн подаването ѝ на 13.02.2018 г., която е заблудила управителя на дружеството, че декларацията е била подадена в срок, в каквато насока изобщо не е правено изследване от АНО. Освен това, по декларацията изобщо няма задължения, напротив, има суми за възстановяване, поради което не е имало опасност за създаването на щети за бюджета. На този фон, АНО по-скоро е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, вместо да налага санкция в завишен размер.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде астявуна в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.12.2019г. по НАХД № 13575/ 2018г. по описа на Софийски районен съд, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.